Lietas Nr. 132040916
Lietas arhīva Nr. 104AA-0020-17/20

SPRIEDUMS

Rīgā, 2017.gada 27.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesnesis G.Kveska
tiesneses S.Amola un S.Kalniņa

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas materiālus sakarā ar /pers. J.J./ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedumu, ar kuru /pers. J.J./, personas kods /personas kods/, atzīta par vainīgu un sodīta par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 7.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk - VP RRP KPP) jaunākais inspektors J.Jaksts sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 234360 par to, ka 2016.gada 7.augustā plkst.21.51, vadītāja /pers. J.J./ vadīja automašīnu /TL marka/ RS 350 ar valsts reģistrācijas numuru numurs pa DUS „Statoil" teritoriju Rīgā, Eksporta ielā 1C, alkoholisko dzērienu ietekmē. Ietekme konstatēta ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr. A113145 verificēts līdz 2016.gada 18.augustam, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,84 promiles.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta 1.daļu piemērots transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Protokolā Nr. PC 234360 ir norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts un atbildība par to paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk spriedumā - LAPK) 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedumu /pers. J.J./ ir atzīta par vainīgu LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīta ar administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, naudas sodu EUR 1400, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Pirmās instances tiesa spriedumā izklāstījusi /pers. J.J./ paskaidrojumus, tiesas izmeklēšanas laikā nopratināto liecinieku liecību saturu, rakstveida pierādījuma aprakstu un tiesas izdarītos secinājumus.

Spriedumā tiesnese atzinusi, ka nav pamata apšaubīt lietā esošos pierādījumus, kas viens otru papildina un nav šaubu par /pers. J.J./ vainu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Spriedumā atzīts, ka ar lietas materiāliem to kopumā ir pierādīts, ka /pers. J.J./ 2016.gada 7.augustā vadīja automašīnu /TL marka/ RS 350 ar valsts reģistrācijas numuru 888JA pa DUS „Statoil" teritoriju Rīgā, Eksporta ielā 1C, alkoholisko dzērienu ietekmē, kas pārsniedza 1,5 promiles.

Ņemot vērā lietas materiālus spriedumā norādīts, ka /pers. J.J./ pati ir atzinusi, ka vadījusi transportlīdzekli alkohola reibumā, parakstot un piekrītot transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu (lietas 7.lapa). No paskaidrojumu sniegšanas atteikusies (lietas 11.lapa), neko par alkohola lietošanas apstākļiem nav norādījusi. /pers. J.J./ ir konstatēta minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 2,84 promiles, kas vairākkārt pārsniedz 1,5 promiļu daudzumu, līdz ar ko atbildība paredzēta LAPK 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, pārkāpējas personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli. Nosakot naudas soda apmēru un administratīvā aresta termiņu, tiesnese ņēmusi vērā pārkāpējas attieksmi pret izdarīto pārkāpumu un konstatētā alkohola reibuma pakāpi.

Par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumu /pers. J.J./ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) ir iesniegusi apelācijas sūdzību, jo uzskata, ka minētais spriedums ir prettiesisks, pieņemts pārkāpjot LAPK normas, līdz ar to tiek pārsūdzēts pilnā apjomā.

Sūdzībā norādīts, ka lietā esošos pierādījumus tiesa ir vērtējusi tendenciozi, tādējādi nepareizi nosakot sūdzības iesniedzējas darbību juridisko kvalifikāciju, kas ir novedis pie nepareiza un prettiesiska nolēmuma.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesa ir pārkāpusi LAPK 289.[6]panta sestās daļas prasības, kurā tiesai ir noteikts aizliegums iegūt un pārbaudīt pierādījumus, jo no lietas materiāliem ir redzams, ka tiesa ir ieguvusi pierādījumus, pārbaudījusi tos pēc savas iniciatīvas un atsaukusies uz tiem spriedumā, tādējādi pamatojot savu viedokli administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai pārkāpējas darbībās ar pierādījumiem, kas iegūti prettiesiski un ir nepieļaujami.

Sūdzības iesniedzēja, ņemot vērā lietas materiālos esošos pierādījumus, norādījusi, ka lietai netika pievienots videoieraksts, kā arī netika pieņemts paskaidrojums no /pers. K.LN./ un šāda persona vispār nefigurē lietas Nr. PC234360 materiālos, kas tika nosūtīti Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka 2016.gada 9.augustā tiesas sēdē nepiedalījās Valsts policijas pārstāvis un ne no pārkāpējas puses, ne no viņas aizstāvja netika pieteikts lūgums par liecinieku aicināšanu. Savukārt tiesa, pati pēc savas iniciatīvas pieņēma lēmumu atlikt lietas izskatīšanu, un uz nākamo tiesas sēdi aicināt lieciniekus, policijas darbinieku un veikala darbinieci. Tas ir redzams no tiesas sēdes protokola.

Sūdzībā norādīts, ka LAPK normas neparedz lietas izskatīšanas atlikšanu pēc tiesas iniciatīvas, LAPK 289.[11]pantā ir paredzēta iespēja atlikt lietas izskatīšanas, ja nav ieradusies kāda no aicinātajām personām.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesai nebija tiesību atlikt lietas izskatīšanu, jo uz tiesas sēdi visi bija ieradušies, izņemot Valsts policijas Kārtības policijas pārstāvi.

Turklāt, tiesa pati pēc savas iniciatīvas pieņēma lēmumu iegūt pierādījumus, izprasīt videoierakstu no videonovērošanas kamerām DUS "Statoil",

Eksporta ielā 1 C, Rīgā, bet jautājums par liecinieku /pers. J.D./ un /pers. K.LN./ aicināšanu netika ne apspriests tiesas sēdē, ne lemts tiesas sēdes laikā.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tādējādi tiesa rupji pārkāpa LAPK normas un tiesai noteikto pilnvaru apjomu šo lietu izskatīšanā, līdz ar ko tiesa pārkāpusi arī LAPK 243.panta otrajā daļā noteikto kompetences apjomu, kas nosaka, ka tiesā pierādīšanas pienākums ir iestādei, nevis tiesai. Sūdzības iesniedzēja norāda, tiesa pārkāpusi arī LAPK 7.pantā definēto likumības nodrošināšanas principu. Pie nelikumīga sprieduma šajā lietā ir novedis arī tas, ka izskatot lietu, tiesa nav ievērojusi LAPK 289.^{6}panta septītās daļas prasības.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka spriedumā izdarītie secinājumi ir subjektīvi, kas netiek pamatoti ar pieļaujamiem pierādījumiem, kā arī lietas faktiskie apstākļi nav noskaidroti pilnīgi un objektīvi, kā to paredz LAPK normas.

Sūdzības iesniedzēja neapstrīd transportlīdzekļa vadīšanu protokolā norādītajā laikā un vietā. No /pers. L.V./ paskaidrojumu satura izriet, ka viņa nav redzējusi transportlīdzekļa vadīšanas faktu. Nepastāv strīds par to, ka transportlīdzekļa vadīšanu /pers. J.J./ ir beigusi 2016.gada 7.augusta plkst.21.38., pēc kā transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai. Arī inspektors J.Jaksts ziņojumā norāda, ka viņš nav redzējis transportlīdzekļa vadīšanas faktu un pārbaudes protokolos ir fiksēts pārbaudāmo personu stāvoklis pārbaudes brīdī.

Sūdzības iesniedzēja uzsver, ka alkoholu ir lietojusi to 30 minūšu laikā, kurā ir gaidījusi policijas ierašanos un transportlīdzekli vairs nebija paredzējusi vadīt. Pārbaude viņai ir uzsākta faktiski pēc stundas un pirms tās veikšanas /pers. J.J./ ir sniegusi paskaidrojumus policijas darbiniekiem par alkohola lietošanas apstākļiem.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiesnese bez pierādījumiem un nepamatoti ir konstatējusi, ka /pers. J.J./ ir vadījusi transportlīdzekli protokolā norādītajos apstākļos, tādējādi atzīstot par vainīgu LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Sūdzības iesniedzēja to pamato ar sekojošo: transportlīdzekli alkohola ietekmē nav vadījusi plkst.21.51 kā tas ir norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā, alkohola koncentrācija tika pārbaudīta plkst.22.57, tas ir stundu un divdesmit minūtes pēc tā kad transportlīdzeklis jau bija novietots stāvēšanai, netika ņemts vērā fakts, ka alkoholiskos dzērienus sūdzības iesniedzēja lietojusi pēc tam, kad transportlīdzekļa vadīšana tika pārtraukta un lietā nav ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu, kas liecinātu, ka sūdzības iesniedzēja ir vadījusi transportlīdzekli stāvoklī, kad alkohola koncentrācija izelpotā gaisā pārsniegtu 1,5 promiles.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedumu un izbeigt lietu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{21}pantā noteikto, apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā, rakstveida procesā, ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību. Tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Tiesas kolēģija uzskata, ka sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību, var izskatīt rakstveida procesā, izvērtējot lietas materiālus.

Tiesas kolēģija novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus atzīst, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedums ir atstājams negrozīts.

/pers. J.J./ iesniegtās apelācijas sūdzības saturs liecina, ka ievērojama tajā sniegto argumentu daļa ir veltīta pirmās instances tiesas rīcībai tiesas sēdē 2016.gada 9.augustā. Kā norāda tiesas sēdes protokols, šajā tiesas sēdē tiesa ir lēmusi uz sēdi 2016.gada 29.augustā aicināt „policijas darbinieku un veikala darbinieci" (tiesas sēdes protokols lietas 26.lpp.). Savukārt no apelācijas sūdzības satura izriet, ka šajā tiesas sēdē, it kā, ir nolemts uz tiesas sēdi 2016.gada 29.augustā uzaicināt DUS „Statoil" darbinieci /pers. L.V./, Ceļu policijas bataljona inspektoru Juri Jakstu, kādu /pers. K.LN./, /pers. J.D./ un nolemts pieprasīt video ierakstu no DUS „Statoil". No 2016.gada 9.augusta tiesas sēdes protokola nav saprotams, kas ir lūdzis veikt šīs darbības, taču atsākot tiesas izmeklēšanu tiesas sēdē 2016.gada 29.augustā, /pers. J.J./ aizstāvis izsakās, ka aicināt lieciniekus ir bijusi tiesas iniciatīva (tiesas sēdes protokols lietas 35.lpp.).

Tiesas kolēģija izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, un tieši, tiesas sēdes protokolu, atzīst, ka nevar izdarīt viennozīmīgus secinājumus par tiesas sēdes gaitu 2016.gada 9.augustā.

LAPK 289^{6}.panta sestajā daļā tiesai ir noteikts aizliegums pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un pārbaudīt tos tiesas sēdē, taču pat pieņemot, ka visas augstāk minētās darbības tiesa ir veikusi pēc savas iniciatīvas, LAPK 289^{6}.panta sestās daļas prasības nav ievērotas tikai attiecībā uz /pers. K.LN./ aicināšanu uz tiesas sēdi, un video ieraksta pieprasīšanu no SIA „Circle K Latvia". Visas pārējās personas ir norādītas administratīvā pārkāpuma lietas materiālos, ir sniegušas paskaidrojumus un sastādījušas dienesta ziņojumus, līdz ar ko pirmās instances tiesai bija tiesības pārbaudīt šo personu sniegtās ziņas par faktiem tiešā veidā, mutvārdu procesā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pat atstājot bez vērtējuma visas liecinieku liecības, kas tika sniegtas pirmās instances tiesas sēdē 2016.gada 29.augustā, kā arī nevērtējot tiesas izprasīto video ierakstu no DUS „Statoil", administratīvo pārkāpumu lietas materiāli satur pietiekamus pierādījumus tam, lai konstatētu /pers. J.J./ vainu LAPK 149^{15}.panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Atbilstoši LAPK 243.panta astotajai daļai, viens no pierādījumu vērtēšanas kritērijiem ir pierādījumu ticamības novērtēšana. Pierādījumu ticamību novērtē aplūkojot visus lietvedības laikā iegūtos faktus kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija secina, ka notikuma dienā 2016.gada 7.augustā, /pers. J.J./ nav sniegusi skaidrojumu par alkoholisko dzērienu lietošanas apstākļiem, un bez iebildumiem ir parakstījusi sešus dažādus policijas darbinieka sastādītus dokumentus, un tieši – administratīvā pārkāpuma protokolu (lietas 3.lpp.), paziņojumu par nepieciešamību 2016.gada 9.augustā plkst.14.00 ierasties Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā (lietas 4.lpp.), mērierīces Alko Quant 6020 izdruku (lietas 6.lpp.), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr. NB338687 (lietas 7.lpp.), veidlapu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli (lietas 15.lpp.) un transportlīdzekļa izņemšanas protokolu (lietas 16.lpp.).

2016.gada 7.augustā plkst.22.30 /pers. J.D./ ir sniegusi paskaidrojumu, no kura satura izriet, ka /pers. J.D./ sākotnēji ir uzņēmusies vainu par transportlīdzekļa vadīšanu līdz negadījumam DUS „Statoil" teritorijā, taču pēc veiktās pārbaudes un konstatētā alkohola reibuma, policijas darbiniekiem ir pastāstījusi patiesību. /pers. J.D./ paskaidrojumā ir tieša norāde uz to, ka /pers. J.J./ ir bijusi alkohola reibumā, kad ir uzbraukusi atkritumu konteineram (lietas 12.lpp.).

Pēc veiktās alkohola ietekmes pārbaudes, 2016.gada 7.augustā plkst.23.24 paskaidrojumus ir bijusi iespēja sniegt /pers. J.J./, kura to darīt ir atteikusies (lietas 11.lpp.).

/pers. J.J./ apelācijas sūdzībā nenorāda uz veiktās pārbaudes procesuālās kārtības pārkāpumiem.

/pers. J.J./ ir parakstījusi Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr. NB338687, līdz ar ko, atbilstoši 2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 9.punktam ir apstiprinājusi, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Līdz ar to administratīvā pārkāpuma lietas materiālos nav nekādu ziņu, ka /pers. J.J./ alkoholu būtu lietojusi laikā pēc uzbraukšanas atkritumu konteineram DUS „Statoil" teritorijā un līdz policijas darbinieku ierašanās brīdim.

Visi šie apstākļi būtiski samazina /pers. J.J./ tiesas sēdē sniegto paskaidrojumu ticamību un tiesas kolēģijai ļauj secināt, ka pirmās instances tiesā

sniegtie paskaidrojumi par alkoholisko dzērienu lietošanu pēc notikušā negadījuma, ir izdomājums, lai izvairītos no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrā daļas 1.punktu, 289.[21]pantu un 289.[22]pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 1.septembra spriedumu, bet /pers. J.J./ iesniegto sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2017.gada 27.februārī.

Tiesnesis G.Kveska

Tiesnese S.Amola

Tiesnese S.Kalniņa